Alapítva: 2006

BOGÁNCS SÁRI ÉS SÜN BALÁZS

A 2. sz. Bodnár Gábor cs.cs. és a Boskola közös hírlevele

2022 - őszi szám #63

A nyári szám után ebben az őszi számban is folytatódnak a beszámolók a különféle **táborok**ról, amiket a cserkészek rendületlenül és remekül szerveznek. Igaz, hogy ezek a programok csak 1-2 naposak voltak, viszont annál eseménydúsabbak. Újdonságként ebben a számban a táborok **keretmesé**it is elolvashatjátok, s információt szerezhettek a **Márton-napi hagyományok**ról, vagy éppen a **magyar nyelv** különlegességéről.
Hírt adunk a jól sikerült **október 23-i ünnepség**ünkről, és az év eleji **AMIT találkozó**ról, s sok-sok képpel számolunk be a **szüreti mulatságr**ól, **regős nap**ról, **gereblyézés**ről. Tájékoztatunk benneteket egy jótékonysági g**yűjtés**ről, olvasási programról, s megújult **könyvtári honlap**ról.

Szokásunkhoz híven a **közelgő programok**ról szóló rövid híradás is megtalálható az újság végén. Ne felejtsétek el, hogy mind a cserkészcsapatunknak, mind a Boskolának honlapja is van, ahol minden fontos információt megtaláltok: http://boston-cserkesz.org és http://boskola.org.
Izgatottan várjuk a cserkészkalandjaitokat, boskolás élményeiteket megörökítő történeteket és képeket.

Jó munkát! Sok sikert!

Polgár-Turcsányi Mariann

56-OSOK ÉS A BOSTONI CSAPAT

Levél egy cserkésztáborból

Ennek a levélnek a táborokról szóló nyári számban lett volna helye, de késve érkezett.
Elolvasása remélhetőleg jó hangulatot teremt, s kedvet csinál nemcsak a nyári de az év közbeni táborozásokhoz is.

Kedves Szüleim!

Az őrsvezetőnk azt mondta, hogy írhatnánk végre nektek, mert bizonyára láttátok az árvizet a TV-ben, és nagyon aggódtok. Semmi bajunk. A víz csak egy sátrunkat és két hálózsákot vitt el. Közülünk senkit, mert az árvíz időpontjában valamennyien a hegyekben voltunk, és Kristófot kerestük, aki elveszett. Kérlek, hívjátok fel Kristóf anyukáját, és mondjátok meg neki, hogy már minden rendben, és hogy megkerült. Kristóf nem tud neki írni, mert eltörte mindkét kezét, amikor lezuhant egy szikláról. Kristóf keresésére az őrsvezető terepjárójával indultunk el. Az igen komoly volt. Soha nem találtuk volna meg Kristófot abban a sötétben, ha nem villámlik annyira. Az őrsvezető rohadtul begurult, hogy Kristóf elment a hegyekbe, anélkül, hogy bárkinek is szólt volna. Kristóf mondta, hogy hiszen szólt, csak ez a tűzvész idején volt, és biztos nem hallotta meg.

Tényleg, tudtátok, hogy ha beledobunk egy benzines palackot a tűzbe, felrobbanhat? A nedves erdő nem égett le, de egy sátrunk igen, meg még néhány ruha. Na meg szegény Pisti is érdekesen fog kinézni, mire újra kinő a haja.

Szombatra otthon leszünk, ha az őrsvezető megjavítja addig az autót. Az a baleset tényleg nem az ő hibája volt! A fékek még jók voltak, amikor elindultunk. Az őrsvezető azt mondta, hogy az autó már annyira öreg, hogy joga volt tönkremenni. Valószínű ezért nem akarta senki sem biztosítani. De összességében azt hiszem, ez az autó tök jó. Akárcsak az őrsvezető. Nem szól be, ha összekoszítjuk a kocsit, és ha nagyon meleg van bent, megengedi, hogy kiüljünk a tetejére. És hogyne lenne meleg bent, ha tízen ülünk az autóban. De mióta megállított minket a rendőr az autópályán, azóta nem hagyja, hogy kint utazzunk.

Mondtam-e már, hogy az őrsvezető tök jó sofőr? A baleset előtt tanította Ricsit vezetni. De nyugi, gyorsan menni csak a hegyi utakon hagyta, ahol nincs forgalom, csak néhány teherautó.

Ma reggel a srácok a szikláról ugráltak a vízbe, és a tóban fürödtek. Az őrsvezető nekem nem engedte meg, mert nem tudok úszni, és Kristófnak, a kezei miatt. Mi ezalatt kajakoztunk. Szép tó. És mély. Bár néhány fa csúcsa kilátszik a vízből. Az őrsvezető nem olyan ideges, mint a többiek. Azon se akadt ki, hogy nem húztunk mentőmellényt. Tudjuk, hogy nagyon el van foglalva az autó szerelésével, nem akarjuk húzni az agyát.

Megszereztük az első életmentő-kitüntetéseket. Amikor Dávid búvárkodott, és elvágta mindkét kezét, mi raktuk fel neki a szorítókötéseket. Márk és én elhánytuk magunkat, de az őrsvezető azt mondja, ez ételmérgezés lehet, azoktól a csirkemaradványoktól, amiket tegnap ettünk. Azt mondta, ő is ugyanígy hányt a kajától, amit a börtönben kapott. Nagyon örülünk, hogy kijött a börtönből, és a mi őrsvezetőnk lett. Azt mondta, hogy most már sokkal okosabb, és teljesen máshogy csinálná AZT, amit akkor. Nem nagyon tudom, miről lehet szó. De most be kell fejeznem. Indulunk a városba, hogy feladjuk a leveleket, és hogy töltényeket vegyünk.

Ne aggódjatok miattam. Minden OK.

Forrás: Facebook

2022. november

Évnyitó - Belmont, MA - 2022. szeptember 10

2022. szeptember 10-én a Boskola megkezdte 23. tanévét a belmonti Plymouth Congregational Church-nél. Nagyon jó volt újra találkozni a Boskolás családokkal, tanárokkal, vezetőkkel a nyári szünet után. Annak is nagyon örültünk, hogy az évek óta zajló COVID miatti szigorítások után ez az év végre régi, normál körülmények között kezdődhetett meg. Két új óvónéni csatlakozott hozzánk: Veress Fruzsina és Máhr Borbála. Szeretettel köszöntjük őket, sok sikert és örömet kívánunk munkájukhoz!

Az öröm mellett szomorúsággal töltött el minket, hogy Varga Emese a Boskola Tanulmányi és Program vezetője 22 év lelkes, odaadó munkája után úgy döntött, hogy lemond pozíciójáról. Emese 25 éve szinte minden szabadidejét kulturális programok szervezésével és a Boskolában töltötte családja teljes támogatásával. Emese ott volt a kezdeteknél, a Kuckó megszületésénél (fiatal magyar családok rendszeres összejövetele) amiből később 2000-ben megalakult a Boskola. Emese nevéhez fűződik nagyon sok szép program megszervezése: Mikulás, nemzeti ünnepek, hagyományőrző napok, néptánc előkészítő program, koncertek, továbbképzések.

A Boskola egy nagyon szép mozaikképpel, sok szép emléket idézõ kép és videó vetítéssel búcsúzott Emesétől. A megható és bensőséges búcsú során nagyon sok család fejezte ki köszönetét és háláját Emesének. Sok kis gyermek óvodás éveit szépítette meg a Boskolában magas szintũ, fejlesztő és szórakoztató foglalkozásaival. Reméljük, hogy sokszor meglátogat majd minket Emese és továbbra is aktív tagja marad magyar közösségünknek.

Bói Tünde

Kedves Emese,

Nagyon szerettem volna személyesen eljönni a búcsúztatásodra, hogy azzal is kifejezzem elismerésemet a hosszú évek során kifejtett munkád kapcsán, de a COVID közbeszólt.

Te már közösségi ember voltál, amikor én idekerültem, s az akkoriban általad vezetett Kuckó nevű gyerekfoglalkozáson ismerkedtünk meg. Hamarosan kiderült, hogy sok mindenben azonosan gondolkodunk és később pedig az is, hogy különbözőségünkkel jól kiegészítjük egymást.

22 évvel ezelőtt, amikor szeptemberben összegyűltünk nálatok, s útjára indítottuk ezt a remek kezdeményezést, ami ma már Boskolaként vált ismertté, még nem tudtuk, hogy a te nagyon jó pedagógiai készséggel, sok szakmai tudással és remek ötletekkel vezetett programod, amit én az adatok, időpontok és egyebek karbantartásával segítettem működtetni, ilyen sikeressé válik majd.

A Boston környéki magyarok, akár boskolás családok, akár nem, mind-mind ismerik a neved a számtalan általad szervezett remek program kapcsán. Felsorolni is nehéz, mi mindenben volt szereped a Mikulás ünnepségeken keresztül a kimagasló Hagyományőrző Napokon át a Disznótoros vacsorákig, színházi programokig. Egytől-egyig hálásak vagyunk neked ezek létrehozásában, megszervezésében.

Ez a búcsúztató azonban csak a Boskolától való távozásodról szól, nem a helyi magyar közösségtől válsz el. Biztos vagyok benne, hogy hiányod megérződik majd, hisz a te irányításod alatt működött az óvoda, s a sok-sok játékos és kulturális program szervezése, s fontos szereped volt a Boskola vezetésében is. Tapasztalatból mondhatom, hogy jól fog jönni a megérdemelt pihenés.

Csányi Vilmos etológustól való idézettel kívánok neked nyugodt, boldog visszavonulást a Boskolától:

"Az ember csak igazi közösségben nyerheti el személyes identitását, csak ott alakíthatja ki azokat a kapcsolatokat, amelyekre bánatában, örömeiben, esetleg szenvedésében szüksége van"

Polgár-Turcsányi Mariann (Köszönöm Bói Tündének, hogy felolvasta a búcsúztatón a fenti szöveget)

Fotók: Béky Bence

AMIT - New York, NY - 2022. szeptember 9 -10

Sajnálatos módon az évnyitó foglalkozással egyidőben zajlott az Amerikai Magyar Iskolák Találkozója, ahol a bostoniakat Gyurcsán Ferenc, cserkésztiszt képviselte, valamint külsős támogatónk, Baloghné Kovács Éva, akinek köszönjük az alábbi beszámolót.

Összefoglaló a 2022. évi AMIT konferenciáról

A hétvégi magyar iskolákban értő és érző pedagógusok végzik munkájukat gyakran önkéntesen, pusztán elkötelezettségből, a magyar nyelv és kultúra szeretete iránti alázatból. Ezek a szakemberek, az itt tanító magyar pedagógusok, a kulturális tevékenységet folytató önkéntesek és drámapedagógusok évente összegyűlnek, hogy kicseréljék tapasztalataikat és kijelöljék a jövő generációja számára a legfontosabb magyar nyelvi és kulturális célokat.

Ezen a konferencián vettem részt 2022. szeptemberében, ahová még Magyarországról és néhány más Európai országból is jöttek előadók, hogy megosszák tudásukat az egybegyűltekkel.

Az idén szeptember 9-10-11-én került megrendezésre a 10. AMIT Konferencia (American-Hungarian School's Association), ami az AMIT X - Faktor elnevezést kapta. Ezt a jeles eseményt legelőször 2013-ban hirdették meg New Yorkban és azóta - a 2020-as Online AMIT-kivételével- minden évben megrendezésre kerül.

Ez alatt a 10 év alatt sokféle, a nyelvoktatással kapcsolatos előadás hangzott el ismert gyakorló pedagógusok prezentálásában. Volt már módszertani továbbképzés, pedagógiai és pszichológiai kérdések megvitatása, eszmecsere a közösségépítéssel és a gyerekközpontú iskolával kapcsolatos témákról, olvasótábor, valamint különböző magyar nyelvi és kulturális alapozó programok is. Az idei központi téma a Diaszpóra Kerettanterv volt, amelynek a különböző területeit tizenkét előadó vázolta fel. Az idei jubileumi eseménysorozatnak Magyarország New York-i Főkonzulátusa, illetve a Réka Darida Foundation adott otthont.

A rendezvény-sorozatot pénteken Marshall Tamás *Tanmenetfejlesztés iskolavezetőknek* című műhelye nyitotta meg, melyet egy rövidke esti városnézés követett B. Nagy Péter New-York-i konzul idegenvezetésével.

A szombati nap során egy percnyi megállásunk sem volt, mert plenáris- és szekció-ülések reggeltől késő estig váltogatták egymást. A konferenciát Pásztor István Magyarország New-York-i főkonzulja nyitotta meg a Himnusz eléneklése után, majd Dr. Szilágyi Péter nemzetpolitikáért felelős helyettes államtitkár köszöntötte a résztvevőket. Előadásában beszámolt a magyar kormány diaszpóra programjairól, majd mi, a résztvevők, egy egész napos tanításmódszertani konferencián vettünk részt az USA különböző területeiről érkezett pedagógusokkal együtt.

A megnyitó után Vetró Mihály akadémikus, a Nádudvari Szakkollégium és Gimnázium művészeti vezetője tartott egy nagyon érdekes bemutatót az iskolájában működő művészeti oktatásról. *A kezek intelligenciája*, című foglalkozás *az ünnepeinkhez kötődő hagyományos kézművesség gyakorlatát és pedagógiai vetületeit vázolta fel. A* módszertani mesterkurzus során olyan ünnepekhez kapcsolódó komplex foglalkozásokat mutatott be, amelyek a hagyományos népi kézművesség eszközeivel fejlesztik a fantáziát és a finom motorikus képességeket.

Az ezt követő forgószínpad-szerű program keretében, Dr. Kerekes Judit és Marshall Tamás a gondolkodás és fogalmazás fejlesztésének fortélyaiba vezetett be bennünket, majd egy színész házaspár, Nyári Szilvia és Nyári Oszkár, a Kaposvári Csiky Gergely színház két jeles művésze lépett porondra. Két műhelyfoglalkozást tartottak a figyelem, önismeret, önbizalom és az elfogadás témaköreiből. A foglalkozásokon olyan technikákat mutattak be, amelyek megismertették és gazdagították az önismeretünket, s ezáltal magabiztosabbá tettek bennünket, erősítették az önbizalmunkat. Mindezek mellett olyan játékokat is bemutattak, amelyek a tanuló gyermekek önértékelését és önbizalmát fejlesztik azzal a céllal, hogy sikerélményhez jussanak. A gyakorlatok nagyszerűen illeszkedtek a programhoz, elősegítették a pozitív gondolkodást és kapaszkodókat adtak ahhoz, hogy megtaláljuk az értékeket önmagunkban és egymásban is.

A továbbiakban a pedagógusok kerültek reflektorfénybe Kozák Ildikó *Mesélő nyelvtan* c. előadásában a bábokkal való tanításon keresztül ismerkedhettük meg a berlini magyar iskola módszereivel. Csizmadia Bernadett a betű-tanításról és az olvasás fejlesztéséről adott elő, amelyet a cserkészetben népszerű szerepjáték módszertanával ötvözött. Gagnon Eszter pedig egy nemzetközi fejlesztő csapat által több éven át kidolgozott magyar nyelvi és kulturális alapozó program gyakorlati alkalmazását mutatta be a hallgatóságának, majd Dr. Gyarmati Éva pszichológus Zoom előadásában a XXI. századi Covid generáció és a stressz kapcsolatát tárta fel.

A számos jó iskolai ötlet mellett ezúttal helyet kapott a felnőttoktatás témaköre is. Azok a pedagógusok, akik magasabb szinten tanítják azon felnőtt diákjaikat, akik már elsajátították a magyar nyelv alapjait és most nyelvvizsgára készülnek, nagy segítséget kaphattak Kovács Tündétől és Dragansisch Edinától, akik Ausztriából érkeztek, hogy bemutassák a *Magyarul Tanulók* című magazint nekünk. A két szerkesztő számos példányt hozott magával, hogy illusztrálja mennyire jól használható kiegészítő anyagként ez az érdekes cikkeket és egyéb játékos gyakorlatokat tartalmazó színes magazin. Késő délután a közösségi médiából már sokak által jól ismert Lincoln András humorista és zenész mesélt nekünk arról, hogy ő 21 évesen tanult meg tökéletesen magyarul és azt magyarázta, hogy szerinte miért menő magyarnak lenni és beszélni ezt a nem könnyű, de annál szebb nyelvet.

A vidám pillanatok után, a konferencia zárása előtt, egy szép megemlékezés következett, amikor B. Nagy Péter a főkonzulátus kitüntető oklevelét átadta Varga Gyulának, aki 20 évig vezette Amerika egyik legnagyobb magyar iskoláját New Brunswickban. Ezek után pedig az Időkapszula ceremóniára került sor, ahol a résztvevők iskolájuktól hozott emlékeiket helyezték el az AMIT kincsesládikójába. A tombola-sorsolás és a záró gondolatok után egy rövid moldovai néptáncoktatás következett, majd elénekeltük a Szózatot.

AMIT - New York, NY - 2022. szeptember 9 -10

A program második napja a konzulátuson egy közös vacsorával zárult. Ezután az érdeklődők egy másik helyszínen, a *Réka Darida Foundation* épületében folytathatták az eszmecserét és az ismerkedést.
A Darida Réka Alapítvány célja, hogy oktatási, művészeti és közösségi programokon keresztül új lehetőségeket teremtsen a tudásátadás területén, és támogassa a magyar népművészeti kezdeményezéseket, alkotókat és szervezeteket, ezeket bemutassa a szélesebb amerikai közönség számára, valamint szolgálja az amerikai magyar diaszpóra közösségeit. Az alapítvány a nevét Darida Rékáról kapta, aki Csengerben született és 2000-ben vándorolt ki az Egyesült Államokba, ahol haláláig aktív tagja és kiemelkedő támogatója volt a New York-i magyar művészeti és közösségi életnek. Ezt a magánalapítványt a családja 2020 óta működteti, emléket állítva az őáltala megkezdett filantróp tevékenységnek.
Ezen az estén még egy meglepetés várt ránk. A New Jersey állambeli New Brunswick-ból érkezett Fészer banda, egy fiatal, nagyon tehetséges és lelkes népzenei együttes nyújtott számunkra zenével és néptánccal egybekötött programot.

Vasárnap a konferencia egy egész napos kézműves mesterkurzussal folytatódott, majd esti programként a manhattani Szent István gyülekezet templomában élvezhettük a szombati drámapedagógiai workshopok után színészként is bemutatkozó Nyári Szilvia és Nyári Oszkár színművészeket, akik Spiró György *Prah* című darabját mutatták be fergeteges sikerrel.

Nagyszerű és hasznos három napot tölthettünk el a magyar nyelv es kultúra jegyében. Jövőre ismét találkozunk!

Íme néhány videó és fotó a konferenciáról.
https://www.youtube.com/watch?v=f8ZJZd4DyxU
https://www.youtube.com/watch?v=EWgZLEu177o
https://www.youtube.com/watch?v=tKtcsLBGlq0
Az utolsó videóban is beszélek egy pár percig a tapasztalataimról és az Érdekes értékeink programunkról, amit a Covid alatt kezdtünk el. Kb. itt található meg a rövid interjú velem. 1:24:08 -nél.

Baloghné Kovács Éva

Fotó: Baloghné Kovács Éva gyűjteménye

Első foglalkozások - Belmont, MA - 2022. szeptember 10

Fotók: Béky Bence, Ranalli Vera

2022. november

Szülői értekezlet - cserkészavatás - 2022.szeptember 24.

Köszönjük, hogy ilyen szép számban eljöttetek, hogy átbeszéljük, hogy mi várható a 2022/23-as tanévben, hogy hogyan tudtok ebből a legtöbbet kamatoztatni és hogy hol lenne a legnagyobb szükség a segítő kezekre (pro tip: mindenhol).

Szó volt az idei osztálybeosztásokról, tanárokról, rendezvényekről, könyvtárról, pénzügyekről, segítő kezekről és még sok érdekes dologról!
Akik jöttek, kávéházi hangulatra és baráti társaságra lelhettek!

A legfontosabb információk megtalálhatók a bemutatott diákon, **ezen a linken**.
Sokak nagy derültségére a "Segítő kezek" c. slide többször is szerepelt a diák között (psszt.: nem véletlenül). Hogy elősegítsük a közös ismerkedést és a családok közötti munkamegosztást, valamint valamelyest tehermentesítsük a (jelenleg egy személyes) SZMK-t az a tervünk az idei tanévre, hogy a családokat még inkább bevonjuk a rendezvények szervezésébe. A következő hetekben aktiváljuk a jelentkezéseket, első körben önkéntes alapon (ki hol szeretne részt venni) később egyszerű kijelöléssel. Ideális esetben minden családra 1-2 rendezvényen kerül majd sor a szervezésekben részt venni.

A boskolás tájékoztató után a cserkészek is ismertették a csapat éves programját, valamint az új családoknak beszámoltak a cserkészet tevékenységéről, s annak alkalmazásáról a helyi csapat viszonylatában.
Az előadás összefoglaló anyaga **itt** megtekinthető.

A délutáni cserkészfoglalkozáson sok cserkész kapott új nyakkendőt, amit kiérdemelt a nyár folyamán.
Gratulálunk !

Avatások:
-Kiscserkész: Denecke-Spakovszky Félix
-Cserkész: Hegedűs Bettina, Héja Hanna, Denecke-Spakovszky Simon, Halácsy Előmér, Sandy-Roche Kamilla
-Felnőttcserkész: Cserny András

Fotók: Huszár Viktor

2022. november

Az őszi cserkész tábor keretmeséje : Emese álma

Élt vala akkortájt, tiz emberöltővel Etele országa megbomlása után, élt egy tisztes magyar, kinek neve vala Ögyek. Tágas rónán négyszáz sátor lengett, tölgyerdő szegé be köröskörül, ez volt Ögyek nemzetének szállása. Úr volt ő, apja a nemzetnek, mely szavát gyermekül fogadta, s bölcs ítéletében megnyugvék mindenha.
Többi nemzetek is őt nagyra becsülték, s bár korra legvénebb ő közöttük nem volt, indultak tanácsán, ha pörlekedének: szándékát tisztának s igaznak ismerték.
Ögyek feleségét, Emesét, az Isten parázs-szemű lánnyal sűrűn megáldotta. Magyar daliáknak szive hamar mozdult, el is vevék őket, hitesfeleségül vették az apátul magyar szokás szerint, s így üres lőn sátra a tisztes Ögyeknek, üres volt szive is, mert mire úgy vágyott: fiat nem szült néki jövő reménységül Emese, csak leányt.
Búra hajlott szive nyájas Emesének, látta ura arczán a gondnak redőit, s el nem simíthatta, mert ha édes szóval el is űzte perczre, újfent visszatére.
Hadúr megsajnálta és Hadúr tett róla.
Álmot lát egy éjjel Ögyek felesége, olyan álmot, melynek csodajelentése táltos tudásának nagy gondot okoz majd.
A mint szenderednék tigrisbőr vánkosán ura nagy sátrában tiszta gondolattal, a levegőégnek surrogása hallik, mintha szárnyát csapná Hadúr nagy madara a turul… s imitten hófehér szárnyával, melyet fekete toll a szélein tarkáz, alá száll fejére, befedezi arczát, s érinti gyöngéden csőrével a keblét.
Szive Emesének mintha teljesednék, édes remegéssel kebelében mozdul, s anya-érzéssel lát csodalátomást…
Ágyékából ered ezüst tükrű folyam, mely végig a rónát sebesen befutja, kanyarog szeliden, s messze… messze elfoly, olyan messze, hogy azt futtában követni emberi szem gyönge. Útját nem akasztja meg felmeredő hegy; erdők fái annak útjából kitérnek, sziklák megrepednek, s mintha napsugárból, mintha holdsugárból szőtt fátyol takarná, olyan elvakító fény árad belőle.
Soha ilyen álmot!
Emese fölébred. Hadúr egén éppen akkor hasadott a bibor szinű hajnal, ünnepi köntöse hajnalhasadásnak, naptámadat fénye, melynek a láttára szelid alázattal hajlik meg a térde minden jó magyarnak, s Hadúrt dicsőítő imádságra nyilik háladatos ajka.
Emesét elfogja nagy-titkos sejtelem, s örvendező szivvel esd a koronás nap felé nyújtva kezét:
– Áldassék te napod világbiró Hadúr; te küldöttél reám éjjeli látomást, te végezzed jóra!
Azután elmondja Ögyeknek a látást, ki perczig se késik, maga siet hívni a legvénebb táltost
Zoárd, a főtáltos hallgatja, mi történt, és a mint hallgatja, arczának egéről az agg-kor felhői hirtelen oszolnak, kezét kebelére teszi mindakettőt, a mint szokta tenni oltárnéző tisztben, ha könyörgő avagy hálátadó szóval Magyarok Istenét nemzete nevében segítségül hívja.
Evvel végzi a szót tisztes Ögyek:
– Táltos, ha van módod benne, magyarázd ez álmot!
Zoárd, az öreg jós, szóval felel szóra:
– Te szived örvendjen, nemes Ögyek; Hadúr kegyes pillantását vetette reátok, de nemcsak reátok, hanem a magyarra, valamennyien vagyunk. Hallgasd meg miképpen magyarázom álmát a te hitvesednek, nyájas Emesének. Hétszer fogy el a hold, hétszer telik újra, s azután még kétszer – így lesz, a mint mondom – Emesének Hadúr anya-örömet szánt, de nagyobbat, mint volt eddigelé néki, mert fia születik.
– Áldott a te neved, Magyarok Istene!… így buzgott fel a szó az Ögyek szivéből.
– Tovább magyarázom, hallgasd meg igémet. Fiadat nevezed álomlátás után Álmos-nak; őt látta Hadúr kegyelméből hű társad a nagy folyónak képében. Ágyékából eredt, s azután messze folyt – így mondád, úgy-e bár?
– Úgy mondá Emese, az én feleségem, s én is úgy mondottam.
– Megértem belőle Hadúr akaratját – folytatta a táltos komoly ábrázattal. – Ágyékából eredt a folyó, s azután messze folyt – nyugatnak, emberi szem útját követni nem tudta, előle kitértek erdők lombos fái, útját nem állhatta felmeredő szikla… tudd meg, Ögyek, fiad nagy lesz és lelkében merész lángot csap fel a régi kivánság, hogy nyugatra menjen, ősei hazáját elhagyja s keresse, de ne csak keresse, hogy meg is találja – Etele országát.
– Ó, ha az úgy lenne!
– Úgy lesz, ha én mondom, kit Hadúr meg nem csal álom-alakjában adott csodajellel. Azért örvendezzél igaz szived szerint, s várd el türelemmel, mig bételik mindaz, amit imént mondék.
Igy szólott Hadúrnak igazmondó papja.
Megtudta harmadnap Nagy Magyarországon mindenki, hogy milyen látást küldött Hadúr Ögyek hitvesének; megtudták, hogy Zoárd, a jövőbe látó, Emesének álmát mire magyarázta.

Várták, hogy beteljék…
S ha betelik: vajjon mi lesz abból… mi lesz?

2022. november

Forrás: http://mesebazis.com/emese-alma/

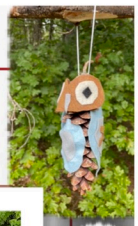

Pearl Hill State Park, Townsend, MA - 2022. október 1-2

Téma: Emese álma - Táborparancsnok: Vámos István cst. - Helyszin: Etelköz, 822 októbere

Szemerkélő esőben indult, de utána mégis szép őszi időben zajlott le a tábor. A jurtatábor felverése után, megjelent Emese és Ügyek vezér (Csilla és Feri), akik mint fiatal házasok útban a majdani Kárpát-medencei haza felé, rájöttek, hogy itt besenyők által fenyegetett területen járnak. Zűr és Zavar, a két holló sem hozott jó híreket, a Táltos (István) sem volt az elején mindig a helyzet magaslatán és a szigorú Emese és a kicsit linkóci, patópálos természetű Ügyek is össze-összezördültek. Még szerencse, hogy a cserkészekben lehetett bízni. Nagyon szépen díszített bőr karkötőket készítettek először, majd próbákat álltak ki, volt nyilazás, tűzrakás, térképészet, csomózás, elsősegély, rovásírás – s utána egy komoly versenyt hozó íjászverseny amit a leány őrs a fiúk őrse és a vezetők ellen elszántan küzdve megnyert. A remek tábori konyhán Olland Andi megtöltötte az éhes bendőket, s így már jókedvűen figyelték a tábortűznél Turulék (Miki, Lexi és Andi) kalandjait. Este fáklyák mellett **avattuk fel Halácsy Edőt és Sándy-Roche Kamillát nagycserkésszé**, sőt még titkos kalapceremóniára (Béla révén) is sor került de hát ez, ugye titkos, tehát csitt!

Másnap éppen csak hogy megették az őrsök a szabad tűzön maguk főzte reggelit, mikor egy tépett Turul jelentette, hogy a besenyők bizony már egész közel vannak, s így a csapat egy rohampályán haladt végig Robi vezetésével, rátermettségét bizonyítani – sikerrel! Pihenésként csendes órát tartottunk, amin a nagy életcélok kijelöléséről és kitartó kereséséről volt tartalmas beszélgetésünk. Sok-sok játék után bontottunk tábort, de előtte még egy hihetetlen dolog történt: konyhásunk egy nagy doboz zserbót varázsolt elő, csapattáboraink húsz éves története során először, amit – rátermettségét ezzel ismét igazolva, azonnal el is fogyasztott a csapat… Jókedvűen, jó élményekkel tértünk haza, köszönjük a szervezők sok munkáját s a remek táborhely választást.

Fogarasi Miki, csapatparancsnok

Fotók Dömötör Csilla, Halácsy Béla, Olland Andrea

Ajándékkészítés az 56-os magyaroknak

Októberben a Boskola tanárai és diákjai folytatták a tavaly indított és nagy sikert aratott üdvözlőlap és ajándékkészítést a Boston környékén élő idősebb honfitársainknak. Az 1956-os forradalom évfordulójának közeledtével még inkább szerettük volna tiszteletünket és szeretetünket kifejezni annak a generációnak, akik ekkor hagyták el Magyarországot. Sok nehézséggel szembenézve kezdtek új életet az USA-ban és teremtették meg annak a magyar közösségnek az alapjait, amely ma is aktívan él és tevékenykedik. A Boskola lelkes tanulói 36 csomagot, üdvözlőlapot adtak postára, díszgyertyákkal, rajzokkal, üdvözletekkel.

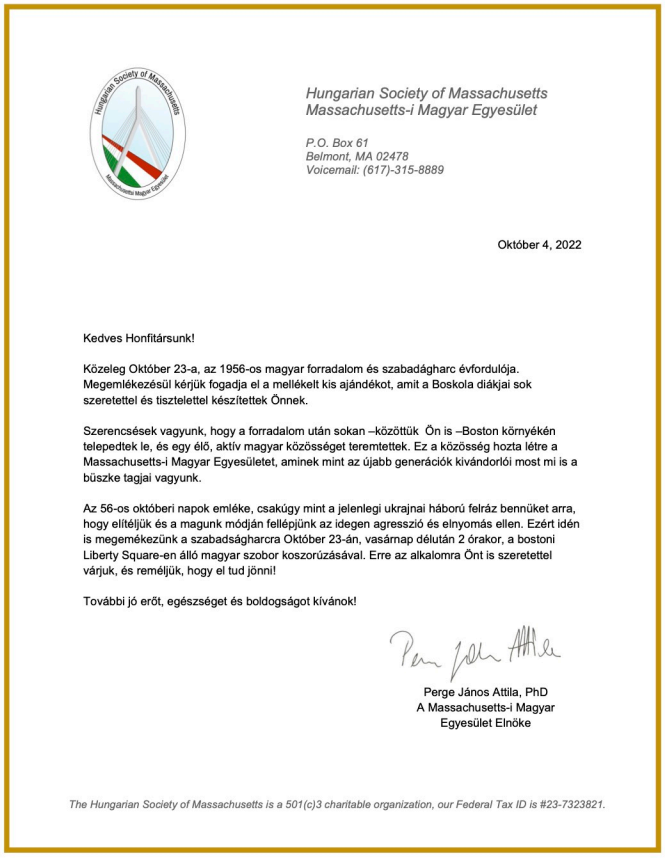

Hungarian Society of Massachusetts
Massachusetts-i Magyar Egyesület

P.O. Box 61
Belmont, MA 02478
Voicemail: (617)-315-8889

Október 4, 2022

Kedves Honfitársunk!

Közeleg Október 23-a, az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc évfordulója. Megemlékezésül kérjük fogadja el a mellékelt kis ajándékot, amit a Boskola diákjai sok szeretettel és tisztelettel készítettek Önnek.

Szerencsések vagyunk, hogy a forradalom után sokan –közöttük Ön is –Boston környékén telepedtek le, és egy élő, aktív magyar közösséget teremtettek. Ez a közösség hozta létre a Massachusetts-i Magyar Egyesületet, aminek mint az újabb generációk kivándorlói most mi is a büszke tagjai vagyunk.

Az 56-os októberi napok emléke, csakúgy mint a jelenlegi ukrajnai háború felráz bennüket arra, hogy ellítéljük és a magunk módján fellépjünk az idegen agresszió és elnyomás ellen. Ezért idén is megemékezünk a szabadságharcra Október 23-án, vasárnap délután 2 órakor, a bostoni Liberty Square-en álló magyar szobor koszorúzásával. Erre az alkalomra Önt is szeretettel várjuk, és reméljük, hogy el tud jönni!

További jó erőt, egészséget és boldogságot kívánok!

Perge János Attila, PhD
A Massachusetts-i Magyar
Egyesület Elnöke

The Hungarian Society of Massachusetts is a 501(c)3 charitable organization, our Federal Tax ID is #23-7323821.

"Hálásan köszönöm az 1. osztályos Nándi ajándékát, ami ma érkezett meg. Mesterien dekorált üveg gyertyatartó és üdvözlőlap. Kérem tolmácsolja Nándinak köszönetemet és gratulációmat a nagyszerű kézműves munkáért.
Üdvözlettel,
Földvári Tibor"

Fotók: Bói Tünde

Beszélgetés 56-os túlélőkkel, Belmont, MA - 2022. október 13

"A szabadság ott kezdődik, ahol megszűnik a félelem."
Ez a Bibó István idézet volt a napi jelszó a 2. sz. bostoni Bodnár Gábor cserkészcsapat szombati ünnepi összejövetelén.

Az idei október 23.-i ünnepségükre a cserkészek a Boston környéken élő 1956-os amerikai magyarok közül hívtak meg vendégeket. Nagy örömünkre a (képen balról jobbra), a következő vendégek jöttek el, hogy mint szemtanuk, tanítsanak minket az akkori eseményekről.

Földvári Tibor - mérnök, dr. Balogh Károly - orvos-akadémikus, Dr. Schay Géza, egyetemi tanár-matematikus és Weinzierl (Váradi) Tibor a Café Budapest egykori hegedűse...

Vendégeink négy kérdésre válaszoltak - hol voltál és mit csináltál a forradalom kitörése előtt, milyen volt a forradalom napjaiban Budapesten, hogyan hagytátok el az országot és érkeztetek meg Amerikába és hogyan tartsa meg ma, egy itt élő magyar iskolás vagy cserkész a magyarságát?

Bár vendégeink a 8o-as, sőt 9o-es éveiket tapossák, ennek nyoma sem volt: a teremben remek volt a hangulat, a mesélők belejöttek az emlékek felidézésébe, a cserkészek egy budapesti térképen tudták követni, merre is vonultak 66 évvel ezelőtt azokban a forradalmi napokban a szabadságvágyó fiatalok. Szóba került a Műegyetemen való izgatott gyülekezés, a Bem-szobornál a hatalmas tüntetés, a vonulás át Pestre a Rádióhoz, a röplapok, a fegyverek kiosztása, a harcok,
Megértettük, mit is jelentett az idézetben, hogy a félelem megszűntével megérkezett a szabadság.

Földvári Tibor bácsi még a nemzetőr igazolványát is megmutatta:

Majd hallottunk az orosz tankok bevonulásáról és a forradalom leveréséről. É arról, ahogy a visszatérő félelem miatt az osztrák határon át útnak indultak Nyugatra. Egyik vendégünk, mint fiatal disszidens, nagyon meglepődött, hogy az őket Ausztriában megállító amerikai tank vezetőjével magyarul is tudott beszélni: mint kiderült, az meg egy Cleveland-i magyar származású amerikai katona volt... Hallottunk a táborokban való életről. Végül a repülővel vagy hajóval való Amerikába érkezés, a beilleszkedés évei, az Eisenhower-féle elnöki parole is mind szóba kerültek.

A beszélgetést irodalmi betétek színesítették, amiket Bogdán Lujzi, Kovács-Bogdán Erika, Jacobs Kara és Tóth Ildikó mondtak el.
A vendégek arra kértek minket cserkészeket, hogy sokat beszéljünk és olvassunk magyarul, ha lehet járjunk haza Magyarországra, ismerjük meg minél jobban családjaink szülőföldjét, becsüljük a tartós magyar értékeket (a mindennapos politikai hírek kevésbbé fontosak) és különösen a magyar zenét, hiszen Kodály és Bartók népe is vagyunk.

Az esemény végén átadtuk a Boskolás diákok által készített ajándék gyertyákat és közösen énekeltük el vendégeinkkel a Himnuszt a csapatzászló levonásakor. Nagyon hálásak vagyunk az egykori élő történelem óráért!

A remek programról a Külföldi Magyar Cserkészszövetség is beszámolt a honlapján:

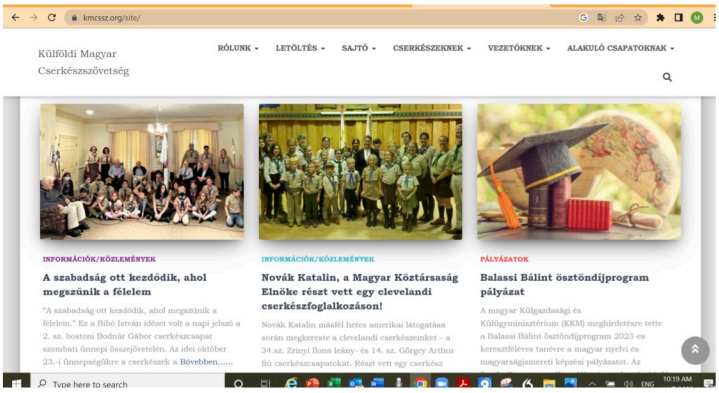

Fotók: Varga Emese, Polgár-Turcsányi Mariann

Kolbásztöltés - Belmont, MA - 2022. október 8

A cserkész raj október 08-án kolbászokat töltött Cserny András, felnőtt cserkész vezetésével. 27 kg húsból készült szorgos kezek munkájával. Nagyon sok finom kolbász lett belőle, amit a Massachusettsi Magyar Egyesület által szervezett Szüreti Mulatságon árusítottunk.

Az eseményen Gyurcsán Feri, cserkésztiszt sütötte a kolbászokat és azokat kenyérrel, uborkával, és mustárral vagy ketchuppal tálaltuk. Mindegyik kolbászt sikerült eladni. Nagyon köszönjük a szervezőknek, illetve mindegyik segítőnek a munkájukat. Anélkül nem lett volna ennyire sikeres az akció.

Fotók: Sándor András, Huszár Viktor, Gyurcsán Robi

Szüreti mulatság képekben - Maynard, MA - 2022. október 22.

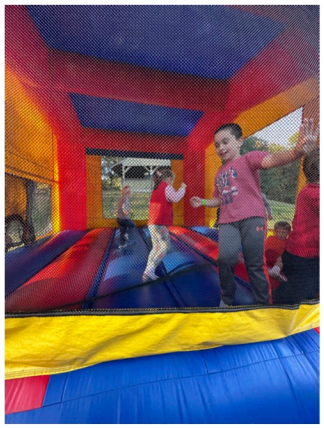

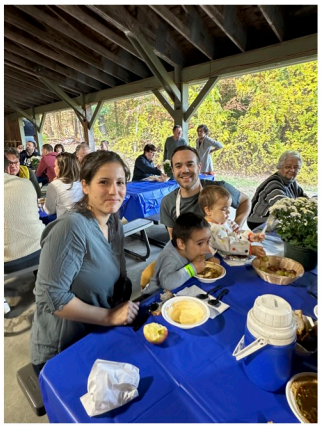

Fotók: Polgár-Turcsányi Mariann

Olvasni jó

Újraindítjuk a magyar olvasástudást fejlesztő ***Olvasási Különpróbát (OKP)*** a bostoni gyerekek számára.

Ez az online, szabadidőben bármikor végezhető, játékos tanítóprogram ingyenes és cserkészeink, de a nem-cserkész gyermekek számára is nyitva áll.
A programnak 5 szintje van. Egy-egy szint eléréséhez 10 szemelvényt kell elolvasni majd a fejezetvégi kérdésekre (legalább 80%-ban) helyesen válaszolni. A szintek teljesítményét a program követi, ha valaki elért egy szintet, azért cserkészingre varrható próbajelvény jár. Cserkész képzésünkben, bizonyos szintek elérése szükséges junior vezetőink számára, pl. egy sikeres őrsvezető megszerzi a Vágtató szint jelvényét. Íme az 5 megszerezhető jelvény:

Az anyagok fokozatosan nehezednek, az Indulótól a Szárnyalóig, de bárhol be lehet kapcsolódni.
Nem kell minden lépést végig csinálnia annak, aki már jobban tud olvasni.

Bostonban sok éven át sikeresen működött a program. Korábban is az Olvasópróba Felelőse segített az esetleg felmerülő kérdésekkel és időről-időre megosztotta a gyerekekkel, hogy hogy állnak. Ők adták ki a jelvényeket is. Nickle Annamari és Rohály-Medved Andi sok éven át vezették sikerrel a programot.

Most nagy örömmel szeretnénk bemutatni nektek az Olvasópróba új bostoni csapat felelősét, Kovács-Bogdán Erikát!

Email címe: ekovacsbogdan@gmail.com

Az OKP bevezető oldala pedig itt található:
https://okp.kmcssz.org/welcome
Kezdjük el!

A Hálaadás (Thanksgiving) majd a Téli Szünet erre jó alkalom lehet a családban. A 2019-ben felújított rendszer most már nem csak laptopon, de tablet-en és telefonon is működik, próbáljátok ki. Ha megnéztétek a fenti link- en a bemutatkozó programot, üljetek le és olvassatok együtt. Kérdésekkel forduljatok Erikához. Figyeljétek az email-jeit, és Boskola után, a cserkész zászlófelvonás idején valószínű személyesen is megtaláljátok őt. Természetesen a cserkészvezetők is szívesen adnak további tájékoztatást.

Jó munkát,
Fogarasi Miki cscst., csapatparancsnok és Kovács-Bogdán Erika, Olvasópróba Felelős

Egy COVID-os hosszabb kihagyás után, a Boskolás Kincskereső Könyvtár ismét nyitva áll.
Imola, a könyvtárosunk, egy szép honlapot állított össze: **https://kincskereso-konyvtar.com/**

Itt megtaláljátok az online katalógust, jelentkezhettek egy könyves zsákra és javasolhattok könyveket amelyeket nem találtok a könyvtárban.
Ha bármi kérdésetek van, forduljatok bátran Imolához a **boskola_konyvtar@googlegroups.com** címe

Olvassuk el a kiscserkész tábor keretmeséjét : Kígyós Jancsi

Volt egyszer egy szegény asszony s annak egyetlen fia: Jancsi volt a neve.
Azt mondja Jancsi egyszer az anyjának:
- Édesanyám, én elmegyek szerencsét próbálni. Talán csak szerzek valamit, s kendnek is jobb lesz az élete.
A szegény asszony pogácsát sütött, feltarisznyálta a fiát, s Jancsi elindult hetedhét ország ellen. Ment, mendegélt hegyeken-völgyeken által, s amint egy rengeteg erdőn menne keresztül, megszólítja valaki. Néz erre, néz arra, nem lát senkit. Aztán felnéz egy fára, s hát annak a felső ágára rá van tekeredve egy kígyó, az szólott hozzá.
Azt mondotta Jancsinak a kígyó:
-Te legény, végy le a fáról, s vígy haza az édesapámhoz, bizony nem bánod meg.
Jancsi felmászott a fára, a kígyót szépen letekerte az ágról; az meg mindjárt rátekerőzött a nyakára, de nem bántotta Jancsit. Akkor leereszkedett Jancsi a fáról, továbbindult, s kérdezte a kígyótól: -
Hát hol lakik a te édesapád?
Mondotta a kígyó:
- Látod-e amott azt a nagy tüzet? Ott lakik az én édesapám gyémántpalotában.
Hitte is, nem is Jancsi ezt a beszédet, de azért csak vitte a kígyót, többet nem kérdezősködött. Tovább mennek, mendegélnek, s egyszerre csak eléjük áll egy disznó nagy röfögéssel.
Azt mondja Jancsinak a disznó:
- Tedd le azt a kígyót, legény, mert téged is megvarázsol, mint engem! Látod-e, én királyfi voltam, s disznónak varázsolt.
Mondotta Jancsi:
- Nem bánom én, akárminek varázsol; megígértem, hogy hazaviszem: szavamnak állok.
Amint egypár lépéssel továbbmentek, mondja a kígyó:
- Szerencséd, hogy nem hallgattál arra a disznóra! Királyfi lehetne még most is, de megvarázsoltam, mert hiába kértem, hiába könyörögtem, nem vitt haza édesapámhoz.
Még egy kőhajításnyira sem értek, eléjük toppan egy ló, s az is mondja Jancsinak:
- Tedd le azt a kígyót, te legény, mert téged is megvarázsol, mint engem.
- Nem bánom én, ha meg is varázsol - mondotta Jancsi -, megígértem, hogy hazaviszem: szavamnak állok.

Mikor egy kicsit továbbhaladtak, mondotta a kígyó Jancsinak:
- Látod, Jancsi, ezt is azért varázsoltam meg, mert nem vitt haza az édesapámhoz.
Tovább mennek, mendegélnek, s hát jő velük szembe éktelen nagy bömböléssel egy bika.
Mondja ez is Jancsinak:
- Tedd le azt a kígyót, te legény, mert bizony megvarázsol, mint engem.
Mondotta Jancsi:
- Hadd varázsoljon, én nem bánom; megígértem, hogy hazaviszem: szavamnak állok.
Azzal továbbmentek. Mikor egy kicsit eltávolodtak a bikától, mondja a kígyó:
- Látod, te legény! Ez mind a három királyfi volt, s mind a hármat kértem, hogy vegyen le a fáról, vigyen haza édesapámhoz, de egyiknek sem volt annyi szíve, hogy megkönyörüljön rajtam. Azért varázsoltam meg mind a hármat.
Aközben megérkeztek ahhoz a nagy tűzhöz, amelyet messziről láttak. Attól a tűztől nem messze volt a gyémántpalota, abban lakott a kígyó édesapja: a kígyók királya. A gyémántpalota előtt egy regement katona állott őrt, s mikor Jancsi odaért a kígyóval, szépen két sorba állottak, s úgy szalutáltak.
Felmennek a gyémántgarádicson, s amint mennek, mondja a kígyó Jancsinak:
- Hallod-e, te jó legény! Az édesapám, amiért engem hazahoztál, annyi ezüstöt és aranyat kínál, amennyit csak elbírsz, talán még többet is, de te ne fogadj el semmi egyebet, csak azt a nagy abroszt, amelyik az ebédlőasztalra van felterítve.
Bemennek a palotába, fogadja a kígyókirály nagy örömmel Jancsit, s mondja lelkes szóval:
- Kívánj akármit, te legény! Adok neked aranyat, ezüstöt, gyémántot, amiért visszahoztad egyetlen lányomat.
Mondotta Jancsi:
- Nem kell nekem, felséges királyom, sem aranya, sem ezüstje, sem gyémántja, csak az a nagy abrosz, amelyik az ebédlőasztalra van felterítve!
- Jól van, fiam - mondja a kígyókirály -, neked adom, pedig ez a legdrágább kincsem a lányom után. Mert úgy tudd meg, hogy ennek az abrosznak csak be kell hajtani a négy sarkát, s tele lesz mindjárt étellel-itallal. Ha ezt az abroszt megőrzöd, ételre-italra nem lesz gondod az életben.
Ott mindjárt meg is mutatja a király, hogy mit tud az abrosz. Behajtja a négy sarkát, s hát annyi rajta az étel-ital, hogy csak úgy ropogott alatta az asztal, pedig színarany volt mind a négy lába, de még a lapja is.
Leülnek az asztal mellé, biztatja Jancsit a kígyókirály:
- Egyél-igyál, fiam!
Esznek-isznak, s egyszer csak mi történik, mi nem - nem egyéb a nagy semminél -, elég az, hogy kerül-fordul az asztal körül a kígyókirály lánya, s hát egy szempillantásra csak eltűnik, mintha a föld nyelte volna el, s ott van helyette egy szépséges szép lány, de olyan szép, hogy Jancsinak szeme-szája tátva maradt a nagy álmélkodástól.
Megszólal a lány:
- Csudálkozol, ugye, te legény, pedig úgy nézz meg, hogy én vagyok az a kígyó, akit hazahoztál.
- Nem bánom én - mondta Jancsi -, ha az vagy, ha az nem vagy, de ha előbb látlak, bizony nem az abroszt kérem az apádtól, hanem téged.

Mondja a kígyókirály:
- Ne búsulj, fiam! Neked adom az abroszt is, neked adom a lányt is, s adok mellé tenger kincset, élhettek vígan, míg a világ s még két nap.
De bezzeg megörült ennek a beszédnek Jancsi, nemkülönben a kígyó-királykisasszony. Mindjárt nagy lakodalmat csaptak, hét álló nap s hét éjjel táncoltak. Akkor a fiatalok hatlovas hintóba ültek; hatlovas hintó előtt ment egy regement huszár, utána is egy regement huszár; kétfelől a hintó mellett két regement gyalogkatona, úgy indultak a Jancsi hazájába. De még mi mindent vittek utánuk! Hat szekér ezüstöt, hat szekér aranyat, hat szekér gyémántot. Ahogy megérkeztek a Jancsi hazájába, éppen olyan gyémántpalotát építettek, mint a kígyó királyé. Beleköltöztették Jancsi anyját is. Bezzeg jó dolga volt azután, kezét-lábát összekalácsolta, úgy élt, mint egy királyné. Itt a vége, fuss el véle!

Szerk. Kovács Ágnes Icinke-picinke - Móra Ferenc Könyvkiadó Budapest - 1972

Forrás : https://www.nepmese.hu/index.php/mesetar/mesek/kigyos-jancsi

Őszi kiscserkész tábor - Holliston, MA - 2022. október 28-29

Köszönjük a hétvégi **kiscserkész kistábor**on való együttműködést, közel 30-an voltunk felnőttekkel együtt, hogy Kígyós Jancsi meséjét eljátsszuk, megéljük.

Nagyszerű helyünk volt **Fogarasi Kristóf és Sofia** kertjében, köszönjük nekik - egy nagy bekerített kertben lombkupacokba lehetett ugrálni, s volt kézműves asztalunk, hinta/csúszda és jó tábortűz helyünk is - no meg kényelmes éjjeli szállásunk. Maguk csinálta párnával aludtak már az első éjjel a gyerekek a Kígyókirálylány tábortüze után, ahol az önző felnőttek átváltoztak Lóvá, Disznóvá és Medvévé..

Másnap sok-sok segítséggel azért visszaváltoztak. A hétvége során volt kézművesség, népi játék, szókincs fejlesztés, számháború, bábszínház, énektanítás, furulyázás, tánctanulás, akadálypálya és forgószínpad is - nagy örömünkre már sok szülő is ott volt a második tábortüzünkön, ahol felavattuk pöttyös nyakkendőssé **Perge Marcit** es **Foris Attilát**.

Rengeteg munka volt emögött az élmény-dús hétvége mögött - elismerés és köszönet **Gyurcsán Robi**nak, a táborparancsnoknak, **Tóth Ildi**nek a kézművességekért, **Halácsy Bélának és Fodor Mártinak** a tánctanításért, **Perge Janinak** a furulyatanításért, **Gyurcsan Ferinek** a naposszolgálatért és a remek főzésért (yummm!), **Béky Bence**, mint Ló, Perge Jani, mint japán turista/mackó és Feri, mint Döbrögi uram/Malac is remekeltek.

Nagy élmény volt, hogy egykori vezetőink **Polgár Dávid és Kertész Kinga** most Puerto Rico-ban élő gyermekei is - rövid bostoni tartózkodásuk kapcsán - újra be tudtak kapcsolódni a csapat életébe.

Reméljük, a gyerekek is örömmel számoltak be a hétvégi kalandokról és várják a cserkészév folytatását.

Szintén jó hír, hogy szombaton, egy másik helyszínen **három új őrsvezető-jelöltünk - Martin Maja, Olland Sophie es Soltanov Attila** - megkezdték a felkészülést.

Jó munkát - szép őszi napokat,
Fogarasi Miki, cspk.

Fotók : Fodor Márta, Fogarasi Miki, Halácsy Béla

Őszi kiscserkész tábor - Holliston, MA - 2022. október 28-29

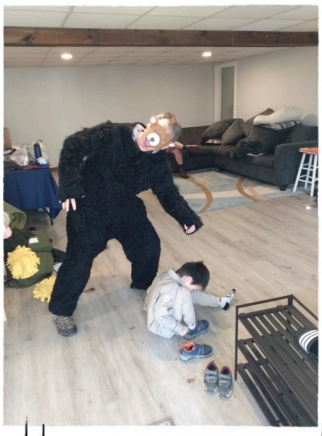

Mint mindig, most is hirdetjük, hogy örömmel várunk 5 éves vagy annál idősebb gyermekeket csapatunkba.

Fotók : Fodor Márta, Fogarasi Miki, Halácsy Béla

2022. november

Újabb olvasnivaló: Kőleves

Hol volt, hol nem volt, volt egyszer egy szegény, háborúból hazatérő katona. Ment egyik faluból ki, a másikba be, rongyosan szegény s éhesen. De bizony nem kínálták meg sehol egy falás kenyérrel vagy egy kicsi meleg levessel. Bekérezett egyik házhoz is, a másik házhoz is. Itt reá uszították a kutyát, ott meg olyan szegénynek tették magukat, hogy semmijük sincs. Hát, így ahogy menegetett, elhatározta magában, hogy megálljatok, a következő háznál, legyen az bárkié is, ott én főzök levest. Fel is vett a kapuból egy követ, s bement a legelső házhoz. Éppen egy öregasszonyé volt.
- Jó napot, öreganyám! -
Adjon isten, vitéz uram! - Hát, hogy s mint szolgál az egészsége? - Szolgál, ahogy szolgál, hát vitéz uramnak hogy szolgál?
- Nekem is szolgál valahogy, csak éhes vagyok, ennék valamit, ha volna, ha adna szívesen.
- Jaj, lelkem, vitéz uram, adnék én, ha volna. De én is olyan szegény vagyok, mint a templom egere. Semmim sincs, tiszta üres a kamarám, padlásom, mindenem.
- Hát - azt mondja a katona - én nem vagyok annyira szegény, nekem van itt a zsebemben, né, egy jókora kő. Ebből én tudnék levest főzni, csak kéne egy üstöcske vagy fazék, amiben megfőzzem.
- Hát azt éppen adhatok, mert fazekam van elég – nyugodott meg az öregasszony, csak nincs, amit beletegyek.
Na, megmosta a katona a követ szépen, beletette a fazékba. Tüzet rakott az öregasszony. Vizet töltött a katona a kőre, s odatette főni. Egy jó hosszú fakanállal megkevergette. Leste az öregasszony. A katona még meg is kóstolta.
- Hát jónak jó - csettintett a nyelvével-, de ha egy kicsi só volna benne, akkor még jobb lenne.
- Hozok én sót, van nekem!
Beletette a katona a sót, megkevergeti, s azt mondja:
- Tudja, ha lenne egy kanálka zsírja, akkor aztán igazán jó lenne.
- Van nekem az is, hozok én! - dicsekedett az öregasszony.
Hozott egy kanál zsírt, azt is beleeresztették oda a fazékba. Kevergeti a katona, kóstolja, lesi az öregasszonyt. Azt mondja megint a katona:
- Hát tudja-e, szoktam én kőleveskét főzni, de abban még kolbász is volt. Hogy az milyen jóízű!
- Van nekem kolbászom is - ajánlotta az öregasszony -, hozok én egy darabot a kamarából.
- Hozzon akkor két darabot, öreganyám, nekem is kell egy darab s magának is - szólt utána a katona.
- Hozok, hozok! -
Hozott az öregasszony két darab kolbászt. A katona beleeresztette azt is a fazékba. Kevergeti, kóstolja.
- Tudja-e, ha van egypár szem pityókája, krumplija, azt meghántanánk, s ide beleaprítanánk, s még ha zöldségje is volna, az megadná a módját egészen.
- Van nekem az is- húzta ki magát büszkén az öregasszony -, hozok én azt is.
Hamar hozott egy kis sárgarépát, petrezselymet, pityókát, megtisztították s beletették a levesbe. Kevergeti a katona, ízleli, s odanyújtja a kanalat az öregasszonynak.
- Kóstolja csak meg, most be jó! Megkóstolja az öregasszony, s igen nyalja a szája szélét.
- Jaj, hát sohase hittem volna, hogy a kőből ilyen jó levest lehessen főzni. Még hagyták egy kicsit rotyogni, aztán megszólalt megint a katona:
- Egypár szem rizskása is jó lenne, de ugye, az nincsen?
- Van nekem az is - tüsténkedett az öregasszony.
Hamar még egypár szem rizst is beleszórtak, s akkor megsimította elégedetten a hasát a katona.
- Ez most már éppen olyan, amilyenre én szoktam főzni! Megvárták, hogy megfőjön. Kitöltött a katona egy nagy tányérral magának s eggyel az öregasszonynak, s jóízűen bekanalazták. Az öregasszony nem győzött csodálkozni, hogy lehet kőből ilyen jó levest főzni. Mikor aztán jóllaktak, odafordult a katonához.
- Mondja, vitéz uram, nem adná el ezt a követ? Sokszor az sincs, amit főzzek, s ebből én milyen jó levest tudnék kotyvasztani.
- Dehogynem! - vágta rá rögtön a katona. Elmosolyodott a bajusza alatt. Száz forintért bizony odaadom. Az öregasszony hamar odaadta a száz forintot, s a levesből, ami megmaradt kő, egy tiszta törlőruhába belegöngyölte, s félretette, hogy neki legyen, mikor levest akar főzni. A katona a száz forinttal a zsebében nagy gyorsan elbúcsúzott, nehogy az öregasszony meggondolja magát, s visszakérje. Most, hogy jóllakott, s volt száz forintja, vígan rótta az utat estig, amíg nem talált megint egy másik öregasszonyt, aki nem tudta, hogy kell főzni a kőlevest. Ott aztán újból jóllakott. Hogy milyen levest tudott főzni a szegény öregasszony abból a kőből, azt én nem tudom.
Ezt a mesét Kalári néni mondta el nekem. Lehet, hogy kipróbálták, mikor még szegények voltak Bukovinában.

Forrás: Sebestyén Ádám. https://www.nepmese.hu/mesetar/mesek/trefas-mesek/a-koleves

2022. november

Kőleves - 2022. november 5

A hagyományos éves kőleves főzés az idei tanévben sem maradt el. Csupán annyi változott, hogy Tóth Ildi most nem az osztályával főzte meg a levest (ők ugyanis ezt korábban már megtették), hanem a Vaddisznó őrs kiscserkészeivel a cserkészfoglalkozás alatt.

Az őrsvezető lányok segítségével nemcsak levest főztek, hanem kekszet is sütöttek a gyerekek. A kétfogásos ebédet aztán jóízűen elfogyasztották. Érvényes volt rájuk a mondás, hogy amit főztek, meg is ették.

Fotók: Tóth Ildikó, Kovács-Bogdán Erika

Vidám Gereblyézők Köre - 2022. november 13

Legvidámabb gereblyézés

A legvidámabb gereblyéző cserkészek és segítőik november 13-án három magyar család kertjében segédkeztek. Nagy kitartással és lelkesedéssel a kerteket megtisztítottuk a lehullott levelektől. Becsléseink szerint egymillió levelet 36 körben takarítottunk fel az óriási ponyváinkkal.

A cserkészeket nagy szeretettel várták a házaknál, a kemény munka után megvendégeltek minket fánkkal, pizzával, süteményekkel és meleg húslevessel is. Az egész napos nagy munka után a cserkészeinknek még ír sztepptánc és karate bemutatóra is volt energiájuk!

Már alig várjuk a jövő évi gereblyézést! Reméljük akkor még több cserkésszel, még több ház kertjét tudjuk átvarázsolni!

Kovács-Bogdán Erika

Fotók: Tarcsa Edit, Kovács-Bogdán Erika

Kihajtott a kövirózsa – Kárpátaljai cserkész gyűjtés Bostonban

A COVID vasmarka sok helyen tördelte virágzó cserkészéletünk ágait az elmúlt 2-3 évben. Ezért most, hogy kicsit újra szabadabban mozgunk és enged a vasmarok, Bostonban is újra kell építeni a közösségi szellemet. Még sokkal nehezebb helyzetben vannak viszont cserkésztestvéreink a Kárpátalján, akiknek a COVID, a közelgő téli hideg és az ukrajnai háború tartósan bizonytalan helyzetet teremtett.

A fentiek alapján, a matek törvényeitől eltérve, kerestek szolgálatot maguknak a bostoni 2-esek. 4+3 = 1. Ha minden cserkészünk testvér és ha, ahol csak tudunk, segítünk, akkor ez egy gyűjtést eredményez. Így is lett, a kárpátaljai magyar cserkészek számára ősztől indult meg a gyűjtés, egybekapcsolva a helyi közösség szolgálatával is.

Cserkészeink kolbászt töltöttek, ez került a szüreti bál asztalára, s vidám gereblyézőik segítették a környék néhány egyedül élő magyar tagjának őszi kert takarítását is. Amíg a tagok aprópénze nagy üvegedényekben gyűlt, addig a szülők a háttérben további nagylelkű adományaikkal segítették sikerre a kezdeményezést. Az első $1000-os támogató összeg a központi cserkészbál alatt lett átadva Szorád Gábornak, aki azt még karácsony előtt eljuttatta Kárpátaljára.

A gyűjtés folytatódik, hogy mindenhol kihajthasson a kövirózsa. Főleg Kárpátalja-i csapatainknál – a munkácsi, csapi, beregszászi, nagyszőlősi, viski, eszenyi és benei cserkész közösségekben. Hívunk és kihívunk más csapatokat is, tartsatok velünk. Legyen a 4+3=1 mindenhol !

Jó munkát,
A 2. sz. Bodnár Gábor cserkészcsapat – Boston, MA

Kedves Barátaink,

Nagyon szépen köszönjük a **kárpátaljai magyar cserkészek megsegítésére adott adományaitokat**. Már szépen telnek az üvegek az aprópénzzel és külön is hálásan köszönjük a családi adományokat, amikből a nagyobb összegek befolytak:

Ha van lehetőségetek még segíteni, akkor küldjétek a csapat **Paypal** címére, s írjátok be, hogy **Kárpataljai gyűjtés:** cserkeszcsapat.boston@gmail.com

Aki szeretne megismerkedni velük, itt egy lehetőség nézelődni: https://cserkesz.com.ua/

Még egyszer, nagyon köszönjük a segítségeket! a Bodnár Gábor cserkészcsapat apraja-nagyja

A magyar nyelv napja - november 13

Gyimóthy Gábor: Nyelvlecke (Firenze 1984. október 12.)

Egyik olaszóra sodrán,
Ím a kérdés felmerült:
Hogy milyen nyelv ez a magyar,
Európába hogy került?

Elmeséltem, ahogy tudtam,
Mire képes a magyar.
Elmondtam, hogy sok, sok rag van,
S hogy némelyik mit takar,

És a szókincsben mi rejlik,
A rengeteg árnyalat,
Példaként vegyük csak itt:
Ember, állat hogy halad?

Elmondtam, hogy mikor járunk,
Mikor mondom, hogy megyek.
Részeg, hogy dülöngél nálunk,
S milyen, ha csak lépdelek.

Miért mondom, hogy botorkál
Gyalogol, vagy kódorog,
S a sétáló szerelmes pár,
Miért éppen andalog?

A vaddisznó, hogy ha rohan,
Nem üget, de csörtet - és
Bár alakra majdnem olyan
Miért más a törtetés?

Mondtam volna még azt is hát,
Aki fut, miért nem lohol?
Miért nem vág, ki mezőn átvág,
De tán vágtat valahol.

Aki tipeg, miért nem libeg,
S ez épp úgy nem lebegés, --
Minthogy nem csak sánta biceg,
S hebegés nem rebegés!

Mit tesz a ló, ha poroszkál,
Vagy pedig, ha vágtázik?
És a kuvasz, ha somfordál,
Avagy akár bóklászik.

Lábát szedi, aki kitér,
A riadt őz elszökell.
Nem ront be az, aki betér . . .
Más nyelven, hogy mondjam el?

Jó lett volna szemléltetni,
Botladozó, mint halad,
Avagy milyen őgyelegni?
Egy szó - egy kép - egy zamat!

Aki 'slattyog', miért nem 'lófrál'?
Száguldó hová szalad?
Ki vánszorog, miért nem kószál?
S aki kullog, hol marad?

Bandukoló miért nem baktat?
És ha motyog, mit kotyog,
Aki koslat, avagy kaptat,
Avagy császkál és totyog?

Nem csak árnyék, aki suhan,
S nem csak a jármű robog,
Nem csak az áradat rohan,
S nem csak a kocsi kocog.

Aki cselleng, nem csatangol,
Ki 'beslisszol' elinal,
Nem 'battyog' az, ki bitangol,
Ha mégis: a mese csal!

Hogy a kutya lopakodik,
Sompolyog, majd meglapul,
S ha ráförmedsz, elkotródik.
Hogy mondjam ezt olaszul?

Másik, erre settenkedik,
Sündörög, majd elterül.
Ráripakodsz, elódalog,
Hogy mondjam ezt németül?

Egy csavargó itt kóborol,
Lézeng, ődöng, csavarog,
Lődörög, majd elvándorol,
S többé már nem zavarog.

Ám egy másik itt tekereg,
- Elárulja kósza nesz -
Itt kóvályog, itt ténfereg...
Franciául, hogy van ez?

S hogy a tömeg miért özönlik,
Mikor tódul, vagy vonul,
Vagy hömpölyög, s még sem ömlik,
Hogy mondjam ezt angolul?

Aki surran, miért nem oson,
Vagy miért nem lépeget?
Mindezt csak magyarul tudom,
S tán csak magyarul lehet…!

„Egyetlen hazánk van: ez a magyar nyelv."
(Kányádi Sándor).

2011. szeptember 26-án az Országgyűlés **a** magyar nyelv napjává november 13-át nyilvánította, 1844-ben ugyanis ezen a napon fogadták el a magyart államnyelvvé tevő, a magyar nyelv és nemzetiségről szóló 1844. évi II. törvényt.

Mit mondtak a külföldiek a magyar nyelvről?

- Jakob Grimm, meseíró (XIX. század), aki egyben az első német tudományos nyelvtan megalkotója is volt, mondta: "a magyar nyelv logikus és tökéletes felépítése felülmúl minden más nyelvet".

- N. Erbersberg, bécsi tudós (XIX. század): "Olyan a magyar nyelv szerkezete, mintha nyelvészek gyülekezete alkotta volna, hogy meglegyen benne minden szabályosság, tömörség, összhang és világosság."

- George Bernard Shaw, drámaíró (az amerikai CBC-nek adott interjújában sokkal bővebben kifejtve) mondta: "Bátran kijelenthetem, hogy miután évekig tanulmányoztam a magyar nyelvet, meggyőződésemmé vált: ha a magyar lett volna az anyanyelvem, az életművem sokkal értékesebb lehetett volna. Egyszerűen azért, mert ezen a különös, ősi erőtől duzzadó nyelven sokszorta pontosabban lehet leírni a parányi különbségeket, az érzelmek titkos rezdüléseit."

- Grover S. Krantz, amerikai kutató:
"A magyar nyelv ősisége Magyarországon /.../ meglepő: úgy találom, hogy átmeneti kőkori nyelv, megelőzte az újkőkor kezdetét /.../ az összes helyben maradó nyelv közül a magyar a legrégebbi."

- Ove Berglund, svéd orvos és műfordító:
"Ma már, hogy van fogalmam a nyelv struktúrájáról, az a véleményem: a magyar nyelv az emberi logika csúcsterméke." (Magyar Nemzet 2003. XII. 2. 5. o.)

- Teller Ede atomfizikus halála előtt pár évvel ezt mondta Pakson: "...Új jeles felfedezésem, miszerint egy nyelv van, s az a magyar." (Mai Nap, Budapest, 1991. 9.)

Miért eszünk libát Márton-napon?

Vajon honnan ered a libaevés hagyománya, s miért vonulnak lámpásokkal Márton-napon? A mindmegette.hu online magazin cikkéből fény derül Szent Márton különleges legendájára is. Íme.

A Márton-nap hagyománya igen régi időkre nyúlik vissza. A népszokás Pannónia Szent Márton nevéhez kötődik, aki feltehetően valamikor 316-317 körül született az ókori Savaria városában, vagyis a mai Szombathelyen. A fiatal Márton a római légió katonájaként szolgált. A legenda szerint Franciaországban portyázott társaival, amikor didergő koldus kérte a segítségét. Az önzetlen katona kettévágta talárját, és felét a szegény embernek adta. Akkoriban sokan úgy gondolták, a koldus maga Jézus Krisztus volt...

KÜLÖNLEGES LEGENDA ÖVEZI A MÁRTON-NAP HAGYOMÁNYÁT

Krisztus felajánlotta Mártonnak a keresztelkedés lehetőségét. Az ifjú jótevő hamarosan kilépett a légióból, és kiváló papként szolgált tovább. Franciaországban később a gyönyörű Tours városának püspökévé választották. Ám Márton egyszerű papként képzelte el az életét. S amikor eljöttek érte, hogy megtartsák az avatási szertartást, inkább a libaólba menekült. Csakhogy a libák hangos gágogásukkal elárulták Márton rejtekhelyét, s innentől nem kerülhette el a neki szánt sorsot.

A szolgalelkű és áldozatkész Mártont 371-ben szentelték a város püspökévé. Nemcsak rendkívül fontos hittérítő munkát végzett, de tevékenységét számtalan csodás gyógyulás kísérte. Istent a 397. november 8-án bekövetkezett haláláig szolgálta. Testét, három nappal később, épp november 11-én helyezték örök nyugalomra. Nem sokkal később szentté avatták, ő a természetgyógyászok védőszentje. No, meg a ludaké is...

Márton-nap a libaevés és az újbor ünnepe is.

MÁRTON-NAP, A LIBAEVÉS HAGYOMÁNYA ÉS A PÜSPÖKFALAT

A libaevés hagyománya - legalábbis a legenda szerint - szintén visszanyúlik Márton püspökké avatásához. Miután megtalálták őt a libaólban, a szertartást követően, tiszteletére hatalmas lakomát rendeztek, a menü pedig nem más volt, mint libasült és bor.

Az első valóban hiteles írásos feljegyzések szerint 1171-ben egészen biztosan tartottak Márton-napi libalakomákat. November 11. jelezte a tél kezdetét a paraszti világban, s ilyenkor fejezték be a földeken a mezőgazdasági munkákat. A cselédek megkapták az évi juttatásokat, nem mellesleg grátiszként egy-egy libát. A Márton-napi dínom-dánom egyben az adventi böjt előtti utolsó nap volt. Nos, meg is tettek, vagy inkább meg is ettek és ittak mindent, hogy ne éhezzenek az elkövetkező időszakban. A liba húsából - leginkább annak hátsó feléből - a papnak is minden évben küldtek, s bizony innen ered a "püspökfalat" kifejezésünk.

MÁRTON-NAP AZ ÚJBOR ÜNNEPE

Márton-nap a borászok ünnepe is, hiszen általában ekkorra készül el az év első újbora. A nagyobb borvidékeken Mártont manapság az újbor védőszentjeként tisztelik. A hagyomány szerint november 11-én kezdik meg a hordókat a gazdák, s a libalakoma mellé fogyasztják az év első frissítő nedűjét. Korábban úgy tartották, ha Márton-napján zöld a szőlő levele, enyhe tél lesz. Az esőnek különösen örültek, mert az esős Márton-nap bőséges szőlőtermést és szüretet jelzett a következő évre. A Márton-bornak különleges gyógyító hatást is tulajdonítottak. Nem véletlenül, hiszen ahogy szó esett róla, Szent Márton a gyógyítók védőszentje.

A MÁRTON-NAPI LAMPIONOS FELVONULÁS HAGYOMÁNYA

A mai napig sok helyütt él még ez a különleges Márton-napi hagyomány és szokás. Ilyenkor nagyon sok településen rendeznek kirakodó vásárokat, este pedig - a libalakomák előtt - lampionos felvonulást. S aki igazán követi a hagyományt, római légiós katonának öltözve, piros talárral a vállán vonul a menetben. Természetesen minden évben megemlékeznek Márton és a koldus találkozásáról is. Nagyon vidám ünnep ez, az utcabálon sokat énekelnek, táncolnak az egybegyűltek.

MÁRTON-NAP RÉGI MONDÁSAI

Néhány vicces és vidám mondás, amely kifejezetten a Márton-napi hagyományokhoz, népszokáshoz kapcsolódik:

Aki Márton-napon libát nem eszik, egész évben éhezik.
Ha Márton fehér lovon érkezik, enyhe tél, ha barnán, kemény tél várható.
Márton napján, ha a lúd jégen jár, karácsonykor vízben poroszkál.
Ha jókedvű Márton, kemény tél lesz, ha borús, borongós télre számíthatsz.
Ha Márton-napon borongós az idő, ilyen lesz a március is.
A bornak Márton a bírája.

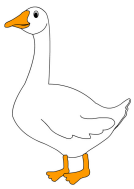

Forrás: https://www.mindmegette.hu/marton-nap-nepszokasok-libaeves-hagyomany-59945/

2022. november

Regősnap - Belmont, MA - 2022. november 19.

A cserkészek egy rendkívüli regős napot tartottak Márton napi témával.

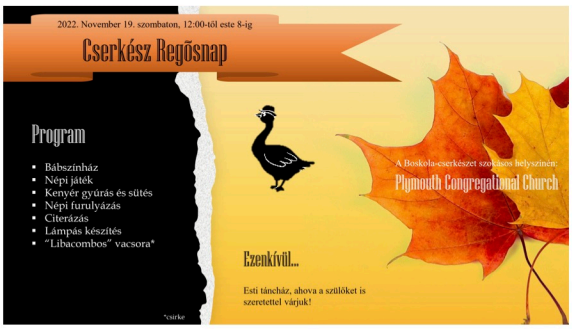

A téma a Boskolában tanítás alatt is napirendre került, amit Bogi osztályának képei is igazolnak

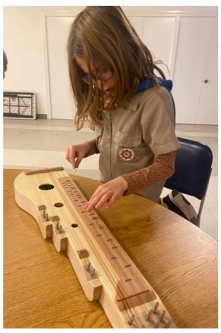

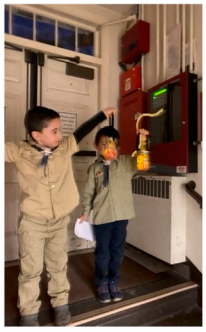

Fotók: Fodor Márta, Rácz Lívia, Tóth Ildi, Bognár Erzsébet, Cserny Anna,

2022. november

Regősnap - Belmont, MA - 2022. november 19.

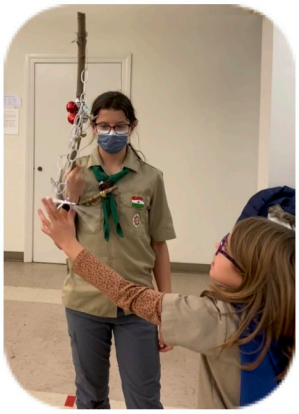

Fotók: Fodor Márta, Rácz Lívia, Tóth Ildi, Bognár Erzsébet, Cserny Anna, Gyurcsán Feri

Közeledő események és táborok

Kedves boskolás és cserkész gyerekek, szülők, tanárok, vezetők !

Az ünnepi szezon kezdetére sikerült megnyitnunk a Boskola első web-es boltját! Nézzetek szét rajta, sok sok ajándékféle kapható két különböző logóval rajta:

https://boskola.threadless.com/

Emlékeztető:
Friss családi fényképeket és helyreigazítási kérelmeket a Boskola fényképes **családi katalógusához** Béky Bencének lehet küldeni a zsebkecske@gmail.com címre. A katalógus nem nyilvános, csak a boskolás családoknak érhető el.

ŐSZI SZÜLINAPOK:

SZEPTEMBER ANGYAL ÁDÁM, DENECKE-SPAKOVSZKY SIMON, EDWARDS ZELMA, GÁCS ELIZABETH, HÉJA HANNA, HÉJA SAMU, HILTZ ZANE, INNES-GARA IAN, INNES-GARA ATTILA, OLLAND SOPHIE, PROKOCIMER CLAIRE

OKTÓBER: BEKIROV ATILA , DOBOS-KIMBALL ÁDÁM , GÁCS MARGARET , HUSZÁR HANNA , RÁCZ-KOZUMA EMMA , SZABÓ VIOLA

NOVEMBER: EDWARDS FELIX, HUSZÁR SÁMUEL, MCPHERSON YANKA, SZIKLÁSSY BOTOND

REMÉLJÜK, JÓL TELT A SZÜLINAPOTOK

KÖZELGŐ PROGRAMOK - IDŐPONTOK

- **December 3** - Karácsonyi vásár
  Belmont, MA
- **December 4** - Mikulás
  Newton, MA
- **December 17** - Karácsonyi műsor és ebéd
  Belmont, MA
- **Január 21** - Kiscserkész kirándulás
- **Január 28** - Téli tábor
- **Február ?** - Farsang
  Belmont, MA

2022/2023

2022	
Szeptember	10
Szeptember	24
Október	8
Október	15 *változás a kéthetes ciklusban
November	5
November	19
December	3
December	17
2023	
Január	7
Január	21
Február	4
Február	18
Március	4
Március	18
Április	1
Április	15
Április	29
Május	6 *változás a kéthetes ciklusban
Május	20
Június	3